

БОЯН БОЙЧЕВ

ВЪРВЯ НАВЪН

chitanka.info

Вървя навън. Топло е,
А не усещам топлината.
Сам съм. Както винаги съм сам.
Душата ми кръжи. Душата...
Като ранена смъртно птица
В полет
И пада. Пада долу.
Знаех си. Прекалено хубаво е
Да е истина.
Ти и аз.
Ти — да, но аз?
Дърветата ме гледат тъжно сгушени.
В какво ли аз сгреших?
В какво е моята вина?
Защо тогава не реших нещата
И болка другиму аз причиних?
Защо?
Нима всичко е било лъжа?
Не вярвам.
Няма да повярвам.
И ме боли несторена вина.
Нима вина е да обичаш?
Знаех си. Ти си прекалено хубава за мен,
Добра.
И аз за теб не съм достоен,
И аз изчезвам като сълза,
Сълза в океан огромен.
Сам вървя навън,
Където сме вървели двама.
Сърцето ми изгаря,
Душата ми е пламък,
Утре ще бъда шепа
Пепел.
По стъпките вървя,
Където те изпрацах.

Сега мене ме изпраща
Вулгарно самотата.
Зная, че за теб не съм достоен,
Как да те изпращам!
Среци все по-кратки,
Думи, думи, думи,
Преминаващи в мълчание.
Една кардиограма
Непотрепваща, изправена.
Сам вървя към себе си.
Защо пристига пролетта
Подранила?
Слънцето не топли,
Изгаря ме.
Искам да се превърна в пламък,
Да изгоря —
Само мъка нося по света.
Аз нося твоята вина,
Аз нося своята вина,
Като кръст ги нося.
Остави ми твоята вина,
Забрави я.
Нищо, че тежи,
Но нима всичко е било
Лъжа?
Не вярвам.
И ти не вярваш.
Нямам място на света,
Заел съм мястото на друг
Със свойто раждане,
Някой по-реален.
Но знам,
Чувствата не съм предал,
Когато ги раздавам
На теб!
Не бих ги прибрал
Като петаче в джоба,

Дори с тях да си платя
За гроба.
Сърцето ми прескача вече,
Прескача удари.
Защо тъй рано идва пролетта?
Да я видя, преди да си отида.
Стана късно вече...
Мъжете не закъсняват
За срещи.
А ние си обещавахме,
А ние не се доцелувахме,
Не се допрегръщахме...
А си обещахме...
А си пожелахме...
Защо реши да върнеш пролетта,
Кажи?
Мълчиш.
За да я видя,
Преди да си отида.
Ти все още можеш да решиш
Да ме спасиш.
Вървя навън. Топло е,
А не усещам топлината.
Сам съм. Знам.
Знам, че ти е трудно,
Но исках да те изпратя,
Да държа ръката ти,
Да сме двамата...
Вървя навън.
Светло е,
А не усещам светлината.
Но нали не е дошла все още пролетта,
Не е дошла?!
Върни се.
Чакам те.

12 януари 1999 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.